

Sok teniszfanatikust lepett meg hír, amely múlt héten látott napvilágot, a párizsi Mesterek Tornájának második fordulója után: Novak Djokovi? nem világszlov többé. A helyét a brit Andy Murray vette át.

Ez alig 4 hónapja még szinte elképzelhetetlen volt, hiszen a szerb el?nye egy id?ben meghaladta a 6500 pontot. Ebben a sportban ez hatalmas különbségnek számít, f?leg ha ez a világranglista els? és második helyezettjét választja el egymástól. Djokovi? nagy nyomás alatt volt az idény második felében, hiszen szinte a legtöbb nagy tornán gy?zelmi kényszerben volt. Ezért jogosan merül fel a kérdés: valóban ekkora meglepetés, hogy új világszlov t avattak?

A válaszáért egészen a 2016-os év elejéig kell visszamennünk. 2016. január 9. Djokovi? a szezon els? tornáján mindjárt dönt?t játszik, ahol nagyon simán, 6:1, 6:2-re megveri egyik legnagyobb riválisát, Rafael Nadalt. A félelmetesen jó kezdést még meggy?z?bb folytatás követi. Megnyeri az Ausztrál Nyílt Bajnokságot, és az idény els? két mestertornáját Indian Wellsben és Miamiban. A salakszezon közeledtével azonban egyre hangosabbak lettek a találgatások: idén végre sikerül- e elhódítania az egyetlen jelent?s trófeát, ami hiányzik a gy?jteményéb?l? Megnyerheti-e a párizsi Grand Slam-et, a Roland Garrost?

Az els? teszt Monte Carlo volt, ahol az els? mérk?zésén abszolút favoritként lépett pályára a cseh Jiri Vesely ellen. Ami viszont a pályán történt, arra senki nem számított. Djokovi? nem találta a ritmust, sokat hibázott, a cseh pedig hihetetlenül jól játszott. Bátran teniszezett, és nem engedte ki a kezéb?l az irányítást. A szerb nem tudta tartani vele a lépést, így korán búcsúznia kellett. A kritikusok reakciója pedig teljesen érthet? volt: idén is kevés lesz Djokovi? salakon mutatott játéka Párizsban?

A javítási lehet?ségre nem kellett sokat várnia, következett ugyanis az újabb Masters torna Madridban. Nagy volt a nyomás a világszlov n, ám ez a játékan nem látszott meg. Magabiztosan menetelt a dönt?ig, ahol Andy Murray-vel küzdött meg a trófeáért. A szerb három szettben bizonyult jobbnak, és megszerezte 29. Masters tornagy?zelmét, ezzel új rekordot állítva fel.

A szurkolók bizakodtak, a szezon pedig Rómában folytatódott, ahol az utolsó nagy tornát rendezték Párizs el?tt. Djokovi? az olasz f?városban is megállíthatatlannak t?nt, a dönt?ig vezet? úton Nadalt és Nishikorit is megverte, a mindent eldönt? mérk?zésen pedig -- akárcsak egy héttel korábban -- Andy Murray volt az ellenfele. A brit ezúttal magabiztosabb volt, jobban alkalmazkodott a szeles, es?s körülményekhez és két szettben megnyerte a mérk?zést.

A szerb teniszvez? 16-dik Grand Slam tornáját kezdte meg Párizsban. A nyomás minden eddiginél nagyobb volt rajta. Az el?dönt?ig mindössze egyetlen szettet veszített, így egyértelm? esélyesként lépett pályára a fiatal tehetség, Dominic Thiem ellen, és alig több mint másfél óra alatt kiharcolta negyedik Roland Garros dönt?jét. Minden adott volt tehát Djokovi? számára, hogy három elbukott dönt? után végre Párizsban is a legjobbnak bizonyuljon. Július 7-én a világszlov a világranglista 2. helyezettje, a brit Andy Murray ellen vonult be a Philippe Chatrier

stadionba. Novak talán még sohasem volt ekkora nyomás alatt. Ez pedig a mérkőzés elején egyértelműen meg is látszott. Sokat hibázott, Murray pedig behúzta az első szettet. Jogosan gondolhattuk, hogy akár csak az első három alkalommal, a szerb ismét nem tud felülkerekedni a nyomáson és az elvárásokon. A második szettben viszont egy teljesen más Novak Djokovicot láthattunk. Nagyon simán, 6:1-re megnyerte a második játékrészt. A remény visszatért. Ebből a tempóból pedig nem is vett vissza, a harmadik szettet is gond nélkül nyerte, a negyedikben pedig élete legnagyobb lehetőségéhez jutott. 5:4-es vezetésnél Murray meccslabdát is hátrított, ám Djokovic keze nem remegett meg, 6:4-re megnyerte a meccset, ezzel pedig élete első Roland Garrosát is. Így lett mindössze a harmadik teniszszoros a történelemben, aki egy időben birtokolta mind a négy Grand Slamet.

A szakértők és kritikusok az egekig emelték, viszont figyelmeztettek: nem lenne meglepetés, ha a mind mentálisan, mind fizikailag kimerült Djokovic a következő néhány tornán -- ezzel együtt a szezon harmadik Grand Slam-jén -- Wimbledonban is gyengébb teljesítményt nyújtana. A szakértők pedig nagyon jól tudták mit beszélnek, hiszen a világszoros a harmadik fordulóban egy többször is megszakított meccsen 3:1-re kikapott az amerikai Sam Querreytől. A szerbnek így minden esélye elszállt arra, hogy a szezon mind a négy nagy tornáját megnyerje (Australian Open, Roland Garros, Wimbledon, US Open).

Djokovic Torontóban tért vissza, ahol magabiztos játékot nyújtva, szettvesztés nélkül nyerte meg a tornát. A döntőben a japán Kei Nishikorit verte 2:0-ra. A világszorosnak ez volt a 43. Masters döntője, ezzel új rekordot állított be. Ezzel együtt ez volt a 30. Mesterek tornája győzelme, ami szintén egyedülálló rekord.

Úgy tűnt, Djokovic formája visszatért, és egyértelmű esélyesnek számított az Olimpiai Játékokon. A teniszszoros augusztus 6-án kezdte meg az egy hetes olimpiai tornát. Novak az első fordulóban az argentin Juan Martin del Potrot kapta meg ellenfelnek. Nyilvánvaló volt, hogy nehéz dolga lesz, hiszen egy korábbi Grand Slam győzelemmel mérkőzött. Nehéz meccset jósoltak neki, a jóslat pedig be is vált: az argentin élete egyik legjobb mérkőzését játszotta, és két szoros szettben 7:6, 7:6-ra megverte Djokovicot, akinek idén sem sikerült olimpiát nyernie. A 29 éves szerb világszoros nem játszott rosszul, saját bevallása szerint is az ellenfél remek játéka döntött.

A szezon végéig négy nagy torna volt hátra, Djokovic pedig mind a négyen a maximális pontszámot volt kénytelen védeni. Augusztus végén megkezdődött az év utolsó Grand Slam-je, a New Yorkban megrendezett US Open, ahol egy évvel korábban a szurkolók egy izgalmas Djokovic-Federer döntőt vártak, ám az izgalmak elmaradtak. A világszoros Djokovic aránylag könnyen nyert 3:1-re.

A döntőig idén is eljutott, mindössze egyetlen szettet veszítve. Hozzá kell tenni ugyan, hogy a döntőbe vezető úton hat mérkőzésből csak három volt teljes, a második körben az öt korábban legyőzött Vesely a meccs előtt visszalépett a tornától, a következő körben Youzhny 6 játék után, 4:2-es állásnál, míg a negyeddöntőben Jo-Wilfried Tsonga 6:3-6:2-nél kényszerült feladni a játékot. A mindent eldöntő mérkőzésen ellenfele a tavalyi Párizsban szeniális játékkal legyőzött Stan Wawrinka volt, aki ellen idén ez volt az első meccse. A szerb jól kezdett, egy szoros első játszma végén játszmarövidítésben elnyhöz is jutott. Ami azonban ez után történt, azon talán

sokan már nem is lepődtek meg túlságosan. Köztudott, hogy a svájci legjobb mérkőzéseit nagy tornák döntőjében játssza. Emlékezzünk csak a tavalyi Roland Garros döntőre, ahol szinte földöntúli teniszt játszott, vagy a 2014-es Ausztrál Openre, ahol a negyeddöntőben 5 szettben fantasztikusan játszva megverte Djokovićot, az elődöntőben Berdychet, a döntőben pedig Nadalt.

A folytatásban Wawrinka szárnyalt a pályán, és sorozatban három szettet nyert, ezzel pedig megszerezte karrierje harmadik Grand Slamjét.

A mérkőzés során Djokovićon észrevehető volt a fáradtság, látszott rajta, hogy mentálisan is kimerült. A sajtó ekkor már egy ideje hangoztatta, hogy ha nem javít sürgősen a formáján, veszélybe kerülhet a világszlovákja. A találgatásoknak egyre többen adtak hitelt, amikor bejelentette, hogy nem indul Pekingben, ahol 500 ATP pontot kellett volna megvédenie. Andy Murray pedig köszönte szépen a lehetőséget, és megnyerte a tornát, ezzel pedig egyre közelebb került a szerbhez.

Djoković Shanghaiba még nagyobb nyomás alatt érkezett, és a sorsolás sem kedvezett neki. Az első körben Fabio Fognini volt az ellenfele. Sokan nehéz mérkőzésre számítottak, ám az olasz a rá jellemző komolytalansággal nagyban megkönnyítette a világszlovák dolgát, aki 6:3, 6:3-ra behúzza a meccset. A második körben Djoković útjában a kanadai Vasek Pospisil állt, aki valamivel többre vitte, mint Fognini az előző körben: két játékkal többet tudott nyerni a szerb ellen, ám komolyabban nem veszélyeztette annak győzelmét. A rekorder ezután a játékával hatalmas meglepetést okozó Mischa Zverev ellen lépett pályára, és mindenki egy könnyű győzelmet várt tőle. Azonban a német ezt nem így gondolta. 6:3-ra megnyerte az első szettet, bravúrosan játszva az örületbe kergette a szerb klasszist. Ő viszont jobb játékkal indította a második játszmát, hiszen tudta, nagy veszélyben van az első helye. Nagy küzdelem árán 7:6-ra megnyerte a második szettet. A döntő játékrészben már jelentősebb féltényben volt, a németnek pedig mindössze három játékot kellett nyernie. 3:6, 7:6, 6:3 lett a vége, Djoković pedig készülhetett a Bautista Agut elleni elődöntőre. Arra számíthattunk, hogy a szerb összeszedi magát és magabiztosabb lesz, hiszen a tét már a döntő volt. A játék képe azonban teljesen mást mutatott. Novak végig küszködött, nem találta a ritmust, a spanyol pedig keveset hibázott, és 6:4-gyel övé is lett az első szett. Ekkor már mindenki számára egyértelmű volt, hogy Djoković tavaszi formája már régen a múlté, és kisebb csodára lenne szüksége ahhoz, hogy az év végéig megőrizze az első helyét. A meccs folytatása nem hozott változást, Bautista a második játszmát is behúzza 6:4-re, ezzel élete első Masters döntőjébe került. Djoković pedig tudta, ha Murray megnyeri a tornát, karnyújtásnyira kerül a világszlovákja. A brit pedig ezt a lehetőséget is kihasználta, a döntőben 7:6, 6:1-re verte Bautistát, és még nagyobb nyomást helyezett Djokovićra.

A torna végeztével a sajtó nem beszélt másról, csak Murray remek formájáról, és arról, hogy akár már Párizs után új világszlovákot avathatnak a férfiak mezőnyében. Október végén elrajtolt az év utolsó Masters tornája, amelynek a párizsi Bercy csarnok adott helyet. A világ szeme természetesen Djokovićon és Murray-en volt. A két sztár az első körben szabad volt. A szerb a második fordulóban két sima játszmában, 6:3, 6:4-re verte Gilles Mullert, míg Murray-nek meggyőzőlt a baja a mindig veszélyes Verdascoval, akit végül 6:3, 6:7, 7:5-re győrt le. A harmadik körben a helyzet fordított volt. Djoković három nehéz szettben búcsúztatta Grigor Dimitrovot, a

brit teniszese? pedig mindössze három játékot veszítve söpörte le a hazaiak egyik kedvencét, Lucas Pouille-t. A negyeddöntőhöz érkezvén mindkettőjükön érződött a feszültség. Ez pedig, mint idén már jó néhányszor, ismét Djoković játékára volt nagyobb hatással, aki 2:0-ra kikapott a fantasztikusan játszó Marin Čili-től. Az esély tehát adott volt a skót számára. Ha bejut a döntőbe, biztosan világszlovák. Čili pedig nem csak a döntőig jutott el, hanem meg is nyerte azt. Ezzel pedig hosszú idő után leszorította a trónról a szerb klasszist.

Az év utolsó tornájára, Londonba tehát Murray már világszlovákéként érkezett. Az év nyolc legjobban teljesítő teniszese számára megrendezett tornán Djoković és ő is jól kezdett. A szerb számára még nincs minden veszve. Ha jobban végez a tornán Murray-nél, ismét visszakerül az első helyre.

Van-e erre reális esély? Természetesen igen. Andy megérdemelten szerezte meg a trónt, de meg is kell tartania azt. Djoković pedig már sokszor bizonyította: ha a legjobb játékát nyújtja, gyakorlatilag megközelíthetetlen. Mindenképpen izgalmas lesz a történet folytatása, és talán izgalmasabb szezon vár ránk jövőre, mint valaha.

{module [160]}

{nomultithumb}